Legea şi Harul (nou) ! 12 oct.2017, Lectia nr.1

Am descoperit că puţini creştini sunt familiarizaţi cu acest subiect. Cei care aud vorbindu-se de lege şi de har cred că sunt nişte subiecte vechi, dar nu este deloc aşa. Legea şi harul influenţează felul în care ne trăim viaţa de creştin, iar efectele ei sunt de lungă durată şi profunde.

În cei mai simpli termeni, iată la ce se referă legea şi harul: Legea şi Harul sunt calea spre acceptarea lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte pe ce se bazează omul pentru a fi acceptat de Dumnezeu?

Sunt doar trei răspunsuri posibile. Omul este sau încearcă să fie acceptat de Dumnezeu prin : Lege, Har sau printr-un mijloc hibrid, numit Galatianism.

1.*Legea*. Omul trebuie să se facă singur acceptat în faţa Lui Dumnezeu, prin intermediul faptelor sale. Eşti acceptat de Dumnezeu după ceea ce faci sau nu faci. Poţi identifica legea cu uşurinţă prin prezenţa cuvântului"dacă". Dacă faci asta, atunci Dumnezeu te va accepta. Bineînţeles că şi opusul trebuie să fie adevărat:"dar dacă nu o faci, El nu te va accepta".

Relaţia Lui Iehova cu poporul Său începea aşa, Exodul 19:5,6"acum dacă veţi asculta glasul Meu şi dacă veţi păzi legământul Meu…"

2. *Harul*. Dumnezeu dă omului o poziţie de acceptare totală, ca dar, prin Isus Hristos. Lucrările omului nu contribuie cu nimic la acceptarea lui de către Dumnezeu. Odată, Isus a fost întrebat:"ce trebuie să facem ca să săvârşim lucrările Lui Dumnezeu?"Ioan 6:28,29. Prin credinţă şi numai prin credinţă omul primeşte darul neprihănirii în Hristos:"şi voi prin El sunteţi în Hristos.."1 Cor.1:30 Efeseni 2:8,9 este cea mai directă şi clară declaraţie pe care o putem găsi în Biblie.

3.*Galatianismul*. Încercarea de a îmbina legea şi harul. El îmbracă multe forme, dar se termină într-o contradicţie fără sens:" Harul Lui a făcut posibil pentru un om ca acesta să poată lucra pentru a primi acceptarea şi iertarea Sa", sau" Dumnezeu ne iubeşte pe deplin dacă respectăm toată legea". Legea reprezintă partea pe care o câştigi prin ceea ce faci. Har înseamnă a primi un dar gratuit. Cum poţi amesteca cele două noţiuni?

Un prieten vine repede la tine şi zice:"îţi dau gratis o maşină, absolut gratis, 1000 Euro". Dar e imposibil. Cuvântul gratis înseamnă fără nici o plată. Nu poţi munci pentru un dar, ori nu ar mai fi dar atunci. Chiar şi o plată de 1 Euro nu înseamnă "dar". Un dar este dar, doar când îl primeşti gratis. Rom.11:6

Problema nu este nouă. Ap.Pavel s-a lovit de ea în întreaga sa misiune. După ce el aducea oamenii la Hristos prin credinţă, şi pleca în alte ţinuturi, alţii veneau în urma lui să-i "ajute" pe noii credincioşi şi să le "corecteze" înţelegerea.

E minunat să credeţi în Isus Hristos, spun ei, dar asta nu este de ajuns. Dacă vreţi să fiţi acceptaţi de Dumnezeu trebuie să vă tăiaţi împrejur, aşa cum spune legea lui Moise, trebuie să respectaţi regimul alimentar.

Galateni 3:1-3 este răspunsul lui Pavel.

Această greşeală şi anume că e de datoria ta, trăieşte prin puterea ta, eşti acceptat sau respins pe baza lucrărilor tale, pe baza unor reguli a produs multe pagube de-a lungul timpului.

Cuvântul "mântuire" nu se referă doar la iertare, ca parte a acceptării iniţiale, cu sens limitat, ci şi la ce urmează. Eu trăiesc tot prin El, viaţa Lui în viaţa mea.

Se arată cu exactitate că poţi fi salvat doar prin credinţa în Isus, dar nu se prea spune că credinţa oglindeşte felul în care trăieşti. După ce omul este mântuit doar prin Hristos, se pune accentul pe sine, pe ceea ce trebuie să fac eu, iar eu sunt neputincios. Nu mi s-a spus că chiar dacă greşesc Dumnezeu mă iubeşte şi mă acceptă aşa cum sunt, pentru că sunt copilul Lui.

Datorită amestecului harului cu legea, o mulţime de creştini care deşi sunt absolut siguri că vor merge în rai când vor muri, trăiesc zilnic în frică, frustrare şi vinovăţie.

Motivul pentru care oamenii aduc legea în viaţa creştină este că nu-i înţeleg scopul.

A.Legea defineşte păcatul.Rom.4:15. Nu poţi încălca o lege care nu există. Poliţistul nu te poate amenda pentru depăşirea vitezei maxime admise, decât în baza unei legi care limitează viteza. Rom 5:13

B.Legea arăta omului vinovăţia lui şi nevoia de salvare. Cine vedea nevoia de a fi mântuit? Cei care vedeau în viaţa lor consecinţa cauzată de păcat – moartea. Rom.3:19,20

E suprinzător pentru mulţi oameni să descopere că scopul Legii nu a fost de a-l face pe un om bun, pentru a fi acceptat de Dumnezeu. Ceea ce face Legea este să declare un standard şi să condamne o persoană pentru eşec. Legea înţeleasă greşit dă naştere la mândrie. Unul este mai presus dect altul. Dar Dumnezeu nu ne compară între noi. Înaintea Lui este un singur standard, perfecţiunea!Gal.3:10

Rezultatul legii este blestem, iar asta din pricina noastră, noi suntem problema. Legea este sfântă şi dreaptă, dar eu sunt păcătos, mort.

Atunci când vrei să fii pe placul Domnului, să fii acceptat, trebuie să fii perfect, atât intern cât şi extern.

2 Cor. 3:6"slova ucide". Dar Doamne de ce ai dat o lege care să omoare? Pentru a ne îndruma spre Hristos. Gal.3:23,24.

Când văd consecinţele păcatului şi legea care mă condamnă ce mă fac? Crede în Domnul Isus şi vei fi mântuit".
Dar odată ce sunt mântuit, care este rolul legii în viaţa mea? Nici un rol! Gal.3:25

Dar oare omul nemântuit are nevoie mai întâi de lege, după care de har? Rom.10:4
Păi legea a fost abrogată, şi-a încetat funcţiile odată ce a murit Hristos. De aceea lumea nu va fi judecată şi osândită pentru păcat ci pentru necredinţă.

Dar 9 din cele 10 porunci se regăsesc în N.T. Care este atunci diferenţa dintre vechiul şi noul?
O lege nu este doar o poruncă. Este o poruncă la care se adaugă şi o pedeapsă. Dacă depăşeşti limita de viteză impusă, nu spune doar că este interzis, ci are cu ea şi o pedeapsă. Diferenţa dintre cele două este că sub incidenţa legii, mori. Rom.6.23 şi Rom.8:1"acum nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos".
Acesta este un motiv pentru care poruncile din NT.nu sunt legi.
Un alt motiv este că noi nu ne supunem poruncilor NT. pentru a fi acceptaţi de Dumnezeu. Sub lege omul munceşte pentru a fi acceptat de Dumnezeu, sub har omul slujeşte pentru că deja este acceptat de Dumnezeu.

Matei 9:17. În procesul de fabricare a vinului din acele timpuri, oamenii puneau mustul într-un burduf. Pe măsură ce mustul se transforma în vin prin procesul de fermentare, burduful se dilata până la maxim şi rămânea aşa. Dacă le-ai fi folosit din nou, odată ce fuseseră deja întinse, s-ar fi spart uşor.
Isus încearcă să le spună că Noul Legământ oferit de Dumnezeu, nu poate fi cuprins de cel Vechi, de Lege. Legea şi Harul sunt două principii care se opun, ele nu pot fi amestecate. Când încerci să le amesteci, observi că le-ai distrus pe amândouă: Legea nu mai are teroarea şi condamnarea ce o conţinea înainte, iar harul este jefuit de libertatea şi bucuria sa. Sfârşeşti într-un teritoriu al nimănui în care nici legea nici harul nu vor aduce rezultatele pentru care au fost create.

Lecţia nr.2, 19.10.2017, Eliberat de jugul sclaviei !

Mai peste tot unde se spun aceste cuvinte legate de identitatea noastră în Hristos,care este dată de ceea ce a făcut Hristos,iar eu am primit şi sunt sigur de mântuire, apar aceleaşi obiecţii:”dar nu le daţi oamenilor cale liberă spre a păcătui?”

Cred că oamenii păcătuiesc şi dacă nu li se spune că sunt siguri de mântuirea lor şi dacă le spui că mântuirea lor se poate pierde. Romani 6:1,15.

Imaginaţi-vă că sunteţi proprietarul unui restaurant drăguţ. Într-o zi auzi ceva ciudat în spate la containerele de gunoi. Ieşi şi ce să vezi:”pe mine bâtându-mă cu pisicile pe o bucată de pâine mucegăită”. Arăt jalnic, murdar, slab, bolnav, etc..Te uiţi la mine şi strigi:”hei, nu mai mânca din gunoi, eşti om, vino la masă şi mânâncă la restaurant”. Dar nu am bani zic eu.

Tu zici:”eu îmi permit să îţi dau de mâncare la mine la restaurant în fiecare zi”. Eu mirat atunci te-aş întreba:”dar mai pot să mănânc din gunoi, măcar un pic,te superi”? Ce ai crede despre mine atunci? Că nu sunt întreg la minte. Acelaş simţământ îl am când oamenii cred că o astfel de învăţătură duce la păcat.

Este harul un îndemn la a păcătui?

1 Petru 2:9”voi sunteţi o seminţie aleasă, o preoţie împărătească..”. Viaţa pe care El ne-a dat-o este viaţa Lui: Isus Hristos trăind în noi şi prin noi în fiecare zi. Este o viaţă din belşug. Ioan 10:10.

La ce se referă belşugul? Că am siguranţa mânturii şi pot face ce vreau eu? Păi mai trăiesc eu, eul meu, firea mea mai e pe tronul inimii?

Lumea creştină e obsedată de păcat. Vorbim doar de păcat. Multe învăţături şi predici încearcă să-i facă pe oameni să nu mai păcătuiască.

O afirmaţie şocantă:”*Scopul vieţii de creştin nu este să oprească oamenii de la a păcătui”*! Nu este mai mult ce să nu faci, ci mai multe este despre „Cine eşti în Hristos...să fii ca să faci”.

Folosind analogia cu omul înfometat: mare parte a învăţăturilor creştine se aseamănă cu o persoană care-l urmăreşte pe cel flămând spunându-i:”nu te mai apropia de gunoi, n-auzi, pleacă de acolo”.

Dar când ţi-e foame rău eşti în stare să mânânci orice – chiar şi din gunoi. Ce e de făcut? Du-l pe om la o masă, la o casă adevărată, şi singur va face diferenţa. Atunci nu va mai visa cu nostalgie la gunoiul de afară,decât dacă are probleme,dar un om normal nu va tânji după o aşa viaţă rea.

De ce are nevoie orice fiinţă: de viaţa Lui Hristos. Şi nu doar de o acceptare iniţială în vieţile noastre; trebuie să trăim zilnic acea realitate a cunoaşterii lui Hristos şi să avem o relaţie vibrantă împreună cu El. Ioan 17:3.

Acesta este adevăratul scop al vieţii creştine – să-L cunoşti pe Hristos. Numai în comparaţie cu bogăţia ce se iveşte când începi să-L cunoşti pe Hristos, păcatul îşi

va pierde puterea de atracţie. Cu cât mă maturizez, cu atât realizez cât de stupid este păcatul şi ispita satanei.
De ce să mă târăsc prin gunoaie când Tata are o masă îmbelşugată întinsă pentru mine? Şi totuşi stilul de educaţie creştină care predomină astăzi este acel:"nu te apropia de gunoi". Cu alte cuvinte folosim legea pentru a crea o viaţă creştină.
1 Cor.15.56 ne spune că folosind legea să-i ferim pe oameni de păcat, de fapt producem păcat prin lege. Legea incita la păcat. Rom.7:7,8

I.Să zicem că te plimbi pe o stradă şi treci pe lângă un gard de lemn. În acel gard este o gaură. În cele mai multe cazuri aceasta nu ar atrage atenţia. Dar să zicem că deasupra găurii este pus un afiş care sare în ochi:"privitul prin această gaură este strict interzis". Ce se va întâmpla, ştiţi? O dorinţă imensă răsare în tine – trebuie să afli ce se ascunde după acel gard. Aceasta este experienţa universală a unei inimi păcătoase ce vine în contact cu legea.

Legea nu poate crea acea viaţă pe care Dumnezeu o doreşte:
1.Legea stârneşte în noi rebeliune. Dar problema nu este legea, ci noi. Dar legea scoate eşarfa roşie şi taurul când o vede se repede, scoate în evidenţă sălbăticia din el.
2.Legea are de-a face doar cu lucrurile exterioare. Matei 23:25,27,28. Dacă Domnul ar vrea să schimbe doar acţiunile noastre, atunci fariseii ar fi fost favoriţii Lui. Ce bun a lucrat legea în inimile fariseilor:
-L-au condamnat la moarte pe Domnul, dar în acelaş timp nu au intrat în odaia de judecată ca să nu se spurce.Ce ipocriţi!

Credinţa schimbă totul, aduce viaţă nouă, nu face doar o spoială. În Ioan 9 Isus scuipă înadins pe pământ, lucru considerat „lucrare", şi unge ochii orbului. Fariseii pentru asta s-au mâniat atât de tare. Ipocrizia acestor legalişti este clar prezentată în reacţia lor cu privire la vindecarea orbului. S-au bucurat ei? Au mulţumit Lui Dumnezeu? De ce? Pentru că nu le păsa. Ei ştiau că El, Isus, este un păcătos. Dar de unde ştiau: pentru că Isus nu se înscria în legile lor, violase Sabatul aşa după cum îl stabilise ei. Nu este ridicol? Exact asta se întâmplă sub lege. Imediat începi să cauţi portiţe de scăpare, să te gândeşti la excepţii şi sfârşeşti prin a face legea din ce în ce mai complicată, pentru a avea acoperire în orice situaţie posibilă. Apoi după ce ţi-ai elaborat acest sistem, ţii cu dinţii de el, îl aperi cu orice preţ.

3. Legea reprezintă regatul propriului efort. Rom.7:15,21-23. Pavel descrie experienţa unui om care încearcă să trăiască după lege. Experienţa prezentată este rezultatul indiferent de ceea ce eşti: un om pierdut sau un creştin.

Aceasta este o experienţă universală, previzibilă, trăită de orice persoană care încearcă cu sinceritate să trăiască după standardele Lui Dumnezeu, însă prin eforturi proprii. Zdrobiţi de neputinţa lor, mai ales cei sinceri şi dornici să împlinească, se vor prăbuşi, şi se vor consuma în zadar.

Dacă mai credem că putem câştiga acceptarea lui Dumnezeu, sau că putem trăi o viaţă creştină prin propriile noastre puteri, înseamnă că Legea nu şi-a făcut în întregime datoria în vieţile nostre.
Când creştinii trăiesc după lege rezultatul este acelaşi. Rezultatul va fi frica, vinovăţia, frustrarea şi sentimentele de condamnare. Vei trece printr-o lipsă de abilitate de a-L iubi pe Dumnezeu, sau chiar pe oameni.

Cum poţi să iubeşti un Dumnezeu pe care te chinui să-L mulţumeşti, dar nu vei reuşi niciodată? Şi când te simţi tot timpul vinovat şi condamnat, cum poţi să fii iertător şi îngăduitor cu alţi oameni? Când greşesc îi judeci, când fac ceva bun, îi invidiezi. În fond de ce să nu moară şi capra vecinului, dacă eu sunt nefericit, tu de ce să fii?! Aşa gândeşte cel ce se conduce după lege.

*Sub lege nu vei cunoaşte pacea sau odihna în viaţa creştină. De ce? Pentru că nu-ţi îndeplineşti niciodată îndatoririle.

*Sub lege devenim ipocriţi. Un ipocrit nu este o persoană imperfectă, ci este un prefăcut. Nu greşelile i-au făcut pe Farisei ipocriţi, ci faptul că ei se considerau neprihăniţi. Ei învăţau pe alţii să facă lucruri pe care ei nu le făceau. Legea va face asta tot timpul:oameni care îşi ascund adevăratul „eu”; nu sunt niciodată sinceri, acţionează, pretind, fără a fi ei înşişi. Cel ce trăieşte în har este cu adevărat liber!

*Răzvrătire pe faţă. Are loc atunci când te dai bătut datorită faptului că nu mai ai nici o speranţă. Te mânii pe acel dumnezeu nedrept, şi nu vrei să mai auzi de el. Ei sunt de obicei catalogaţi ca fiind „rebeli împotriva Lui Dumnezeu”, dar lucrurile nu stau deloc aşa.
*Nu cred că auzi des spunându-se ceva de genul:”*mi-este de ajuns, renunţ. M-am săturat până peste cap de dragostea şi harul Lui Dumnezeu. M-am săturat de ceilalţi creştini, care mă iubesc şi mă acceptă aşa cum sunt. Renunţ la viaţa creştină*.”
Dar am auzit de foarte multe ori de oameni care renunţă deoarece nu pot împlini acea lege, fiind striviţi de imensa povară pe care o poartă, încercând să devină destul de buni pentru a fi acceptaţi de Dumnezeu. Ei au fost mutilaţi, stâlciţi de competiţie, de judecăţi, de a se conforma unor standarde impuse de diferite

grupări.”Te vom accepta dacă arăţi, mergi şi te comporţi ca noi.” Atunci Dumnezeu te va accepta, zic ei. Soluţia: Gal.5:1, Fa.15.10, Matei 11:28-30.

O caracteristică a celor ce trăiesc sub lege este că le place să se conducă după legile lor favorite. Nimeni nu încearcă să păstreze toate legile, ci le păstrează doar pe cele ce le sunt favorite. Nu poţi păstra nici măcar o lege ca să o împlineşti, pentru că una atrage după sine şi pe celelalte. Gal.5:9.

O singură lege este suficientă pentru a strica unitatea Harului. Nu te poţi încrede în acelaş timp în ceea ce faci tu, şi în ceea ce a făcut deja Hristos. Gal.5:4 a fost şi este unoeri răstălmăcit. Ai păcătuit ai căzut din har şi îţi pierzi mântuirea. Înţelesul este că legaliştii au căzut din har.